

blive muligt at forbedre specifikke egenskaber såsom frugtbarhed, tilvækst, kødfylde, foderudnyttelse og sygdomsresistens.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give mulighed for at fastsætte, at alle genteknologisk fremstillede husdyr skal vurderes ud fra de hensyn, loven skal varetage, før de kan udsættes, anvendes, importeres eller eksporteres. Det samme gælder husdyr, der har fået tilført genteknologisk fremstillede organismer. Det er forudsat, at der kan blive tale om en anmeldelses- og godkendelsesordning. Det forudses, at der i de første år med sager på området vil blive tale om en afgørelse fra sag til sag og en helt individuel behandling.

Den foreslåede bestemmelse må ses på baggrund af, at det ikke på forhånd kan afvises, at der kan være uønskede virkninger af husdyrsundhedsmæssig art forbundet med anvendelsen af genteknologi på husdyrområdet. Sigtet er således at kunne etablere indsende med alle genteknologisk frembragte husdyr med henblik på at bevare det sundhedsmæssigt høje stade for husdyrproduktionen her i landet.

I henhold til § 11 i lov nr. 288 af 4. juni 1986 om miljø- og genteknologi er udsætning af husdyr som udgangspunkt ikke tilladt. Miljøministeren kan dog i særlige tilfælde meddele godkendelse hertil. Efter den foreslåede bestemmelse vil der derfor alene kunne ske godkendelse/anmeldelse af udsætning af husdyr i de tilfælde, hvor miljøministeren meddeler godkendelse til udsætning.

Til kapitel 10

Bestemmelserne i dette kapitel afløser bl.a. § 19 i 1920-loven, § 1 i lov nr. 326 af 23. december 1925, bestemmelser i lov nr. 139 af 1. juli 1927 og § 3, stk. 2, i lov nr. 175 af 5. juni 1959, alle om ændring af eller tillæg til 1920-loven. I medfør af disse bestemmelser er der fastsat takster for dyrlægers arbejde i forbindelse med diagnosticering af husdyrsygdomme, jf. Landbrugsministeriets cirkulære nr. 222 af 15. december 1987 om betaling for offentlige forretninger.

Efter de nugældende regler betaler det offentlige således dyrlægeundersøgelse, herunder udtagning og indsendelse af prøver til statens veterinære institutter, og selve laboratorieundersøgelsen, som hovedregel dog kun, hvis laboratorieundersøgelsen bekræfter mistanken. I modsat fald betaler ejeren selv alle udgifter, herunder også til laboratorieundersøgelsen.

Til § 28

Begrundelsen for, at det offentlige i et vist omfang bør medvirke ved finansieringen af sygdomsbekæmpelse inden for husdyrsektoren, er dels den sam-

fundsmæssige interesse i at bevare en sund husdyrbestand som leverandør af sunde fødevarer, dels husdyrsektorens centrale betydning i en eksportmæssig sammenhæng og dermed for den samlede samfundsøkonomi. Endvidere gælder, at enkelte alvorlige sygdomme, f.eks. rabies, vil kunne overføres til mennesker, hvorfor de allerede af denne grund bør bekæmpes.

I bilag 2 til lovforslaget er der foretaget en opdeling af husdyrsygdommene i overensstemmelse med de nævnte synspunkter og på baggrund af den aktuelle situation med hensyn til sygdomsbekæmpelse og eksport.

Gruppe I i bilag 2 repræsenterer således sygdomme, der ud fra de nu gældende forudsætninger betragtes som meget alvorlige. Der er således tale om sygdomme, der medfører høj smitterisiko og stor dødelighed, og hvis forekomst udelukker eksport af en række landbrugsvarer til betydningsfulde markeder.

Gruppe II i bilag 2 repræsenterer sygdomme, hvis forekomst ud fra de nu gældende forudsætninger har mere begrænsede eksportmæssige konsekvenser, idet de i reglen kun influerer på handelen med avlsdyr og på produktionsforholdene i den enkelte besætning.

Herudover resterer de sygdomme, der ikke nævnes under gruppe I og II, dvs. sygdomme, der ikke skønnes at være nogen væsentlig samfundsøkonomisk interesse i at bekæmpe.

Reglerne for det offentliges deltagelse i udgifter ved gennemførelse af foranstaltninger i medfør af loven tænkes udformet under hensyn til den omhandlede gruppering.

Med hensyn til undersøgelser ved mistanke om forekomsten af en af de i gruppe I i bilag 2 til loven nævnte sygdomme forudsættes, at det offentlige dækker udgiften til såvel prøveudtagning som det pågældende statslige laboratoriums diagnosticering af prøven.

For bekæmpelsesforanstaltninger gælder, at den offentlige deltagelse i sygdomsbekæmpelsen og de nævnte sygdommes alvorlige karakter, betyder, at udgifterne forudsættes båret af det offentlige. De foranstaltninger, der i denne forbindelse påbydes, f.eks. destruktion, nedslagning, afspærring osv., vil ofte være af en karakter, der går ud over, hvad der er i den enkelte besætningsejers interesse for at bekæmpe sygdommen. Vedrørende erstatninger, se bemærkningerne til § 29.

Med hensyn til de i gruppe II i bilag 2 til loven nævnte sygdomme, f.eks. IBR og leukose, forudsættes det offentlige som led i den almindelige sygdomsovervågning at afholde udgifterne ved de statslige laboratoriers diagnosticering af prøver, udtaget ved konkret mistanke om sygdom i en besætning.